

દેલ ઓછ ઓરીંગસ
પેક - 3

પ્રાઇડ પીટર

બુક - 6

ત्रिमंत्र

तमो वीतरागाय
तमो अरिहंताणं
तमो सिद्धाणं
तमो आयरियाणं
तमो उवग्रुजायाणं
तमो लोअे सव्यसाहृणं
ऐसो पंच नमुक्तारो;
सव्य पावद्याणासाणो
मंगलाणं च सव्येणिं; पठमं हवध मंगलं
ॐ तमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमः शिवाय
ज्य सरियेदानं

મનુષાન:

દાદા ભગવાન આરાધના ટ્રસ્ટ

૫, મેમટાપાર્ક સોસાયટી, નવગુજરાત કોલેજની પાછળ

ઉત્તરાધ્રાય, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૪, ગુજરાત, ભારત.

ફોન: (૦૭૯) ૨૭૫૪૦૪૦૮.

E-mail: info@dadabhagwan.org

Website: www.dadabhagwan.org

©: All Rights Reserved – Dada Bhagwan Aradhana Trust

Address as above

મુદ્રણ:

અંના ઓફસેટ

B – ૬૬, ઈલેક્ટ્રોનિક શુ.આઈ.ડી.સી., K- ૬, સેક્ટર - ૨૪, ગાંધીનગર

ગુજરાત (ભારત) ફોન: (૦૭૯) ૩૬૬૩૦૩૪૧ / ૪૨

પ્રાપ્તિ રથાન:

ત્રિમંત્ર, સીમદાર સીટી, અમદાવાદ કલોલ હાઇવે,

અડાલત, શ્ર. ગાંધીનગર – ૩૮૨૪૨૧, ગુજરાત, ભારત.

ફોન: (૦૭૯) ૩૬૬૩૦૧૦૦, ૩૬૬૩૦૦૩૮

E-mail: balvignan@dadabhagwan.org

Available on online store : <https://store.dadabhagwan.org/>

Website: kids.dadabhagwan.org

પહેલી આવૃત્તિ : ૧૦૦૦ કોપી, નવેમ્બર : ૨૦૧૮

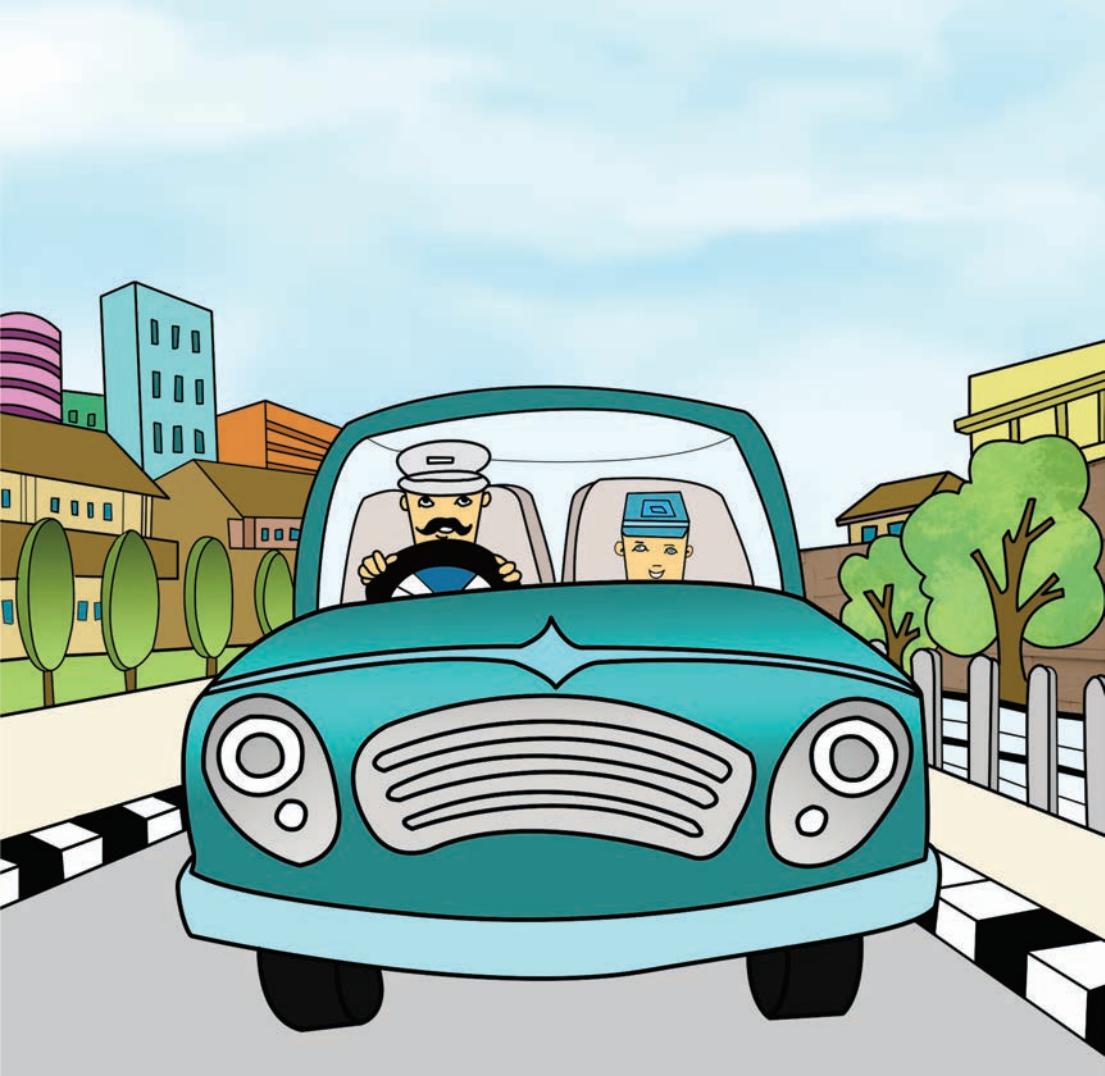
મુલ્ય: રૂ ૧૨૦/- (૪ મુદ્રણો મેટ)

ମୁଖ୍ୟ ପିଲା

ମୁଖ - C

ઓરીંગાન શહેરમાં પીટર નામનો એક ઘમંડી ઓરીગ
રહેતો હતો. તેના વાળ સુધડ, આંખો ચમકદાર અને ગાલ
ગુલાબી હતા. રોજ એ જુદા જુદા ડિઝાઇનર કપડાં, બૂટ અને
ઘડિયાળ પહેરી, પોતાની મોંધી ‘ઓસીડીઝ’ કારમાં બેસીને
બહાર નીકળતો. આ બધી ફેન્સી વસ્તુઓ પોતાની પાસે છે તેનો
આનંદ માણવા કરતા એ બધી વસ્તુઓનો લોકો સામે દેખાડો
કરવામાં તેને બહુ રસ.

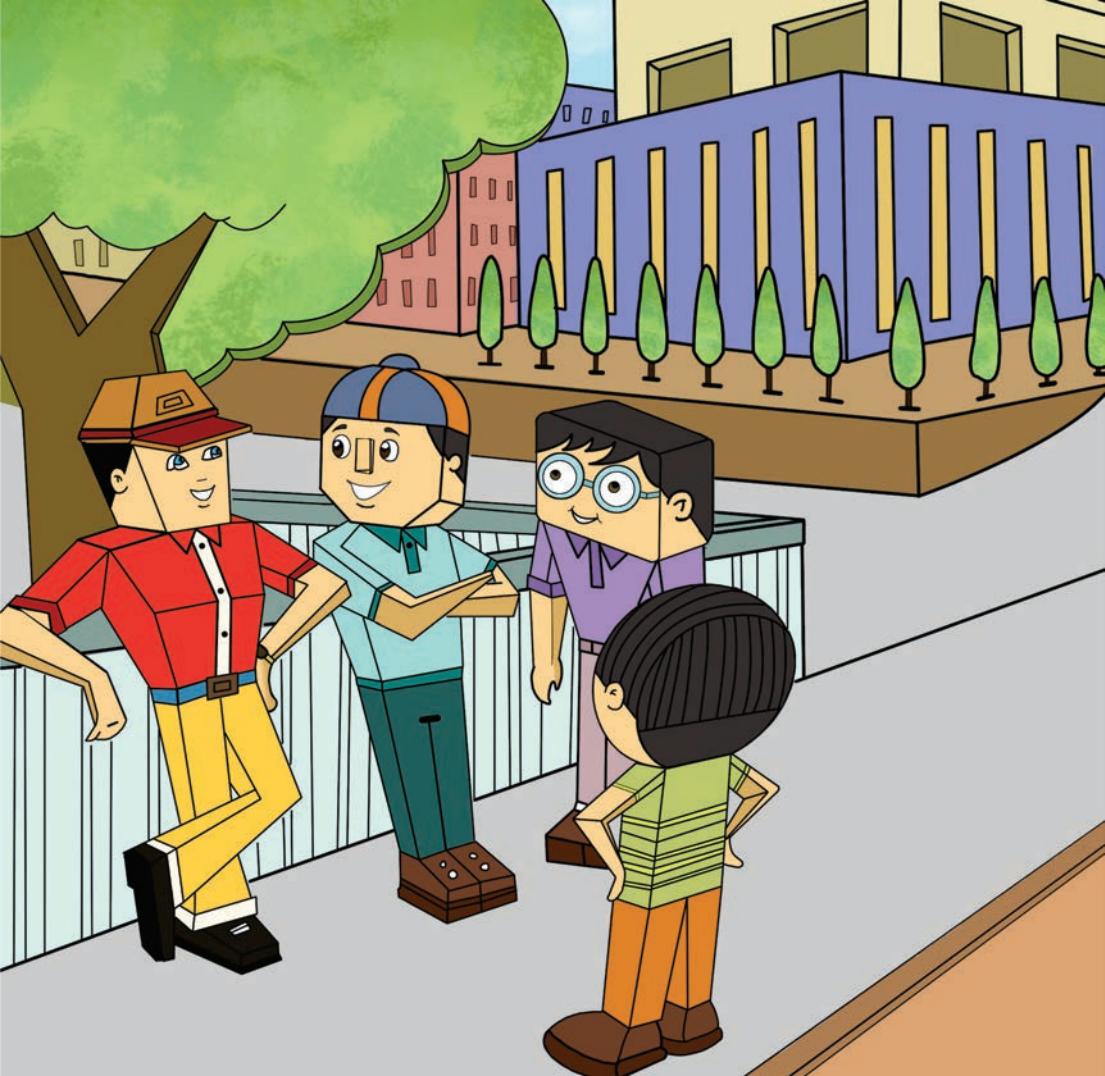

એક દિવસ એણો અને એના મિત્રોએ નવું પિકચર
‘ઓરીગઝીલા’ જોવાનું નક્કી કર્યું.

‘હૂરરડ, પીકચર કેટલા વાગે શરૂ થવાનું છે ?’
સ્ટેનલીએ ઉત્સાહમાં
આવીને પૂછ્યું.

‘આપણો ત્યાં કેવી રીતે જઈશું ?’ નાના સિન્સિયર
સેમ્યુઅલે પૂછ્યું.

‘હ વાગ્યાની બસમાં.’ હંમેશા મદદરૂપ થનાર હેલ્પફૂલ
હેરીએ કહ્યું.

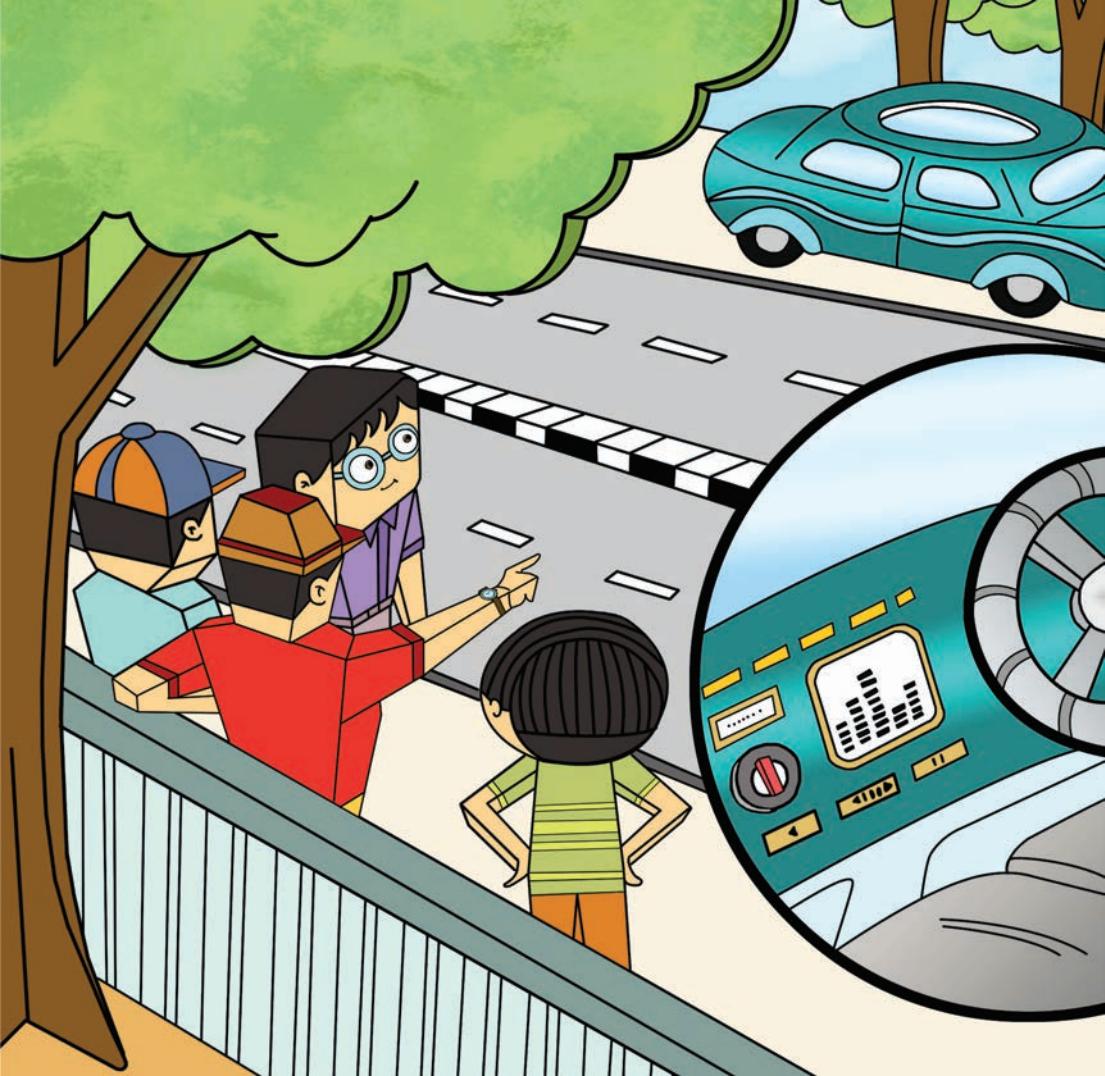

પણ પીટર કંઈક જૂદું જવિચારતો હતો.

‘એના કરતા આપણો બધા સ્ટાઇલથી મારી ઓસીડીમાં બેસીને જઈએ તો?’ એણો પોતાની મોંઘી કાર તરફ આંગળી ચીંધી.

‘તેમાં ઇલેક્ટ્રીકલ બારી, હિટેડ સીટ અને મસ્ત મયૂઝિક સીસ્ટમ છે. એ ઉપરથી ખુલ્લી પણ થઈ શકે છે.’

‘ગ્રેટ. સારું, તો આપણો એમાં જઈશું.’ બધાં બોલ્યા.
પીટરની છાતી ગંગં કૂલી ગઈ.

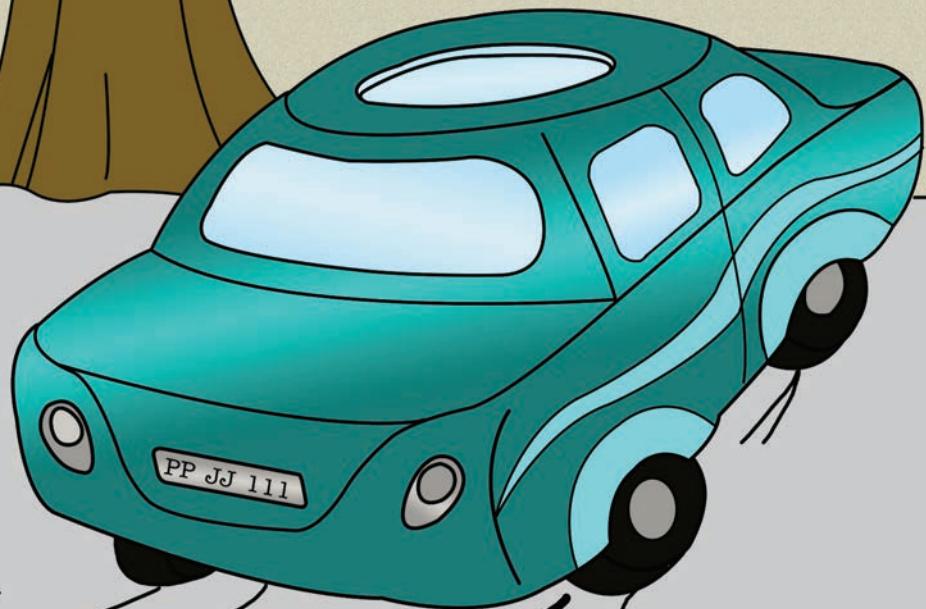

પીકચરમાં જતી વખતે ગાડીમાં, પીટર પોતાની પાસે
રહેલી બધી વસ્તુઓની બડાઈ હાંકતો હતો.

ત્યાં તો અચાનક.....

ધડામ ધડામ.....

અચાનક એક મોટો ધડાકો થયો. ફૂલ સ્પીડમાં ચાલતી
ગાડી રોડ પર ઘસડાઈ. બાજુમાં એક ઝાડને અથડાતા
અથડાતા માંડ બચી અને અંતે ઉભી રહી ગઈ. બધા ઓરીંસ
આ શું થઈ ગયું એનો આઈડિયા ન આવતા આશ્વર્યમાં પડી
ગયા. સોથી પહેલાં પીટર ગાડીમાંથી બહાર નીકળ્યો.

‘આહ નો ! ટાયર પંકચર !’ અકળાઈને પીટર બોલી ઉઠ્યો.

‘થોટ, હવે ?’ અકળાયેલા સ્ટેનલીએ ટોન્ટમાં પૂછ્યું.

‘ચિંતા નહીં કર. મારી પાસે કારનો ફૂલ ઈન્સ્યોરન્સ છે !

મારા એક ફોનથી એ લોકો તરત આવી જશે.’ ગર્વથી પોતાનો ફેન્સી મોબાઇલ ફોન બહાર કાઢતા પીટર બોલ્યો.

‘અત્યારે હું મદદ માટે કોઈને બોલાવી લઉં છું !’ કહી એણો ફોન હાથમાં લીધો. જોયું તો એ બંધ પડી ગયો હતો.

ઘમંડી પીટર આમ આસાનીથી છોડી દે એમ નહોતો.

‘ઉફ્ફ !’ પીટરે ચિડાઈને કહ્યું. ‘આની બેટરી ડિસ્ચાર્જ થઈ ગઈ છે.’

સ્ટેનલીને ગુસ્સો આવ્યો, ‘અમે બધા તારા લીધે મોડા પડીશું. કેટલા વાગ્યા છે ?’ તેણે પૂછ્યું.

પીટરે પોતાની હીરાજડિત ‘ઓલેક્સ’ ડિઝાઈનર ઘડિયાળમાં ઓયું

અને ચૂપ થઈ ગયો.

‘કહેને, કેટલા વાગ્યા ?’ સ્ટેનલીએ હવે ખરેખર ગુસ્સો થતા કહ્યું.

‘હંઅઅઅ... મને એમ લાગે છે કે મારી ઘડિયાળ પાઇળ છે.’ કહી એ હતાશ થઈ ગયો.

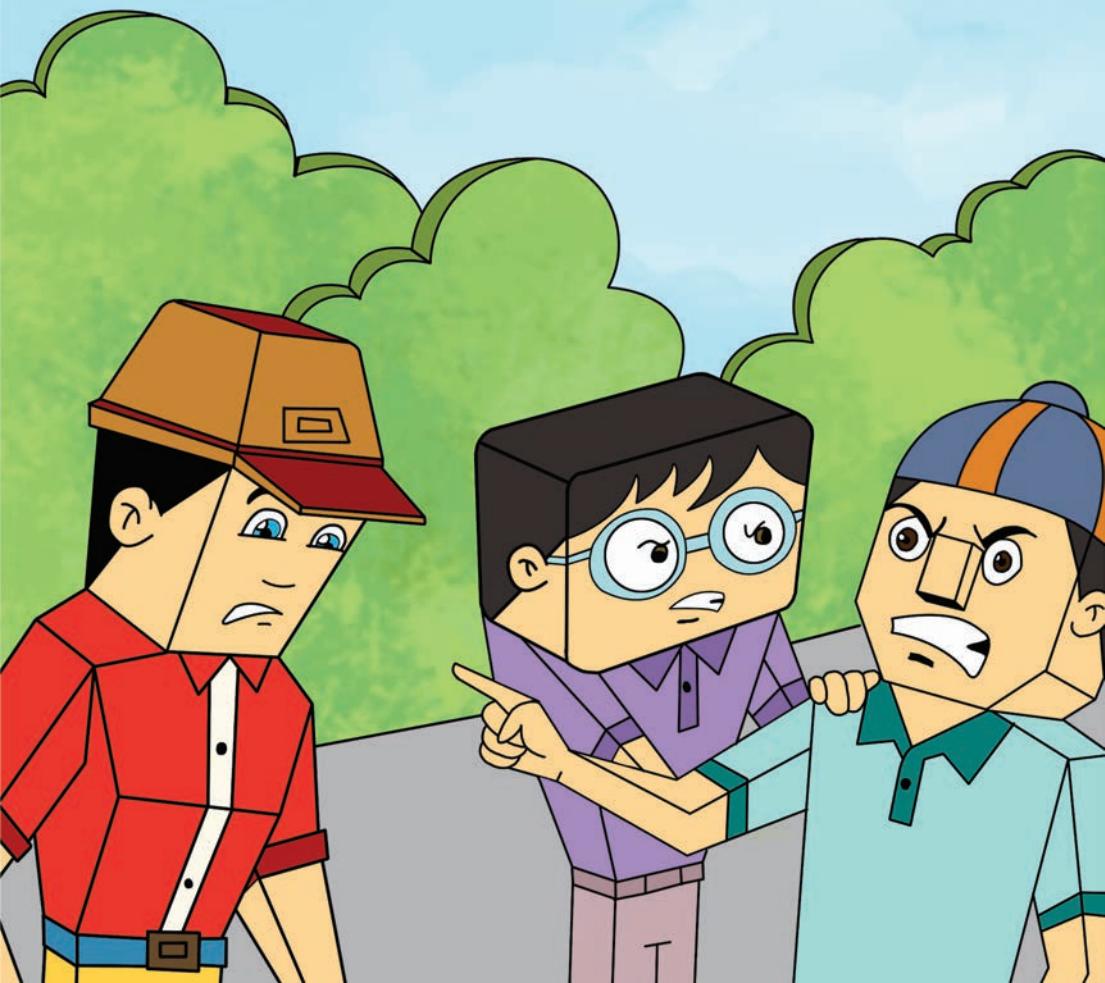
“હા...હા...હા...હા... !” સ્ટેનલી પીટરની હાલત પર હસી પડ્યો અને ટોન્ટ મારતા બોલ્યો, “તું, તારી ફેન્સી ગાડી, તારો ફેન્સી ફોન અને તારી ફેન્સી ઘડિયાળ.

આ બધું આપણાને બહુ કામમાં આવ્યું, આજે જો અમે બસમાં જતા રહ્યા હોત તો અત્યારે ત્યાં પહોંચી ગયા હોત.”

પીટર રડવા જેવો થઈ ગયો. સેમ્યુઅલ સ્ટેનલીને શાંત કરતા બોલ્યો,

“સ્ટેનલી, અત્યારે મદદ કરવાના બદલે તું એને વઠે છે !”

પછી બધા તરફ નજર કરતા સેમ્યુઅલ બોલ્યો, “શું કોઈને ખબર છે કે આપણો અત્યારે ક્યાં છીએ ?”

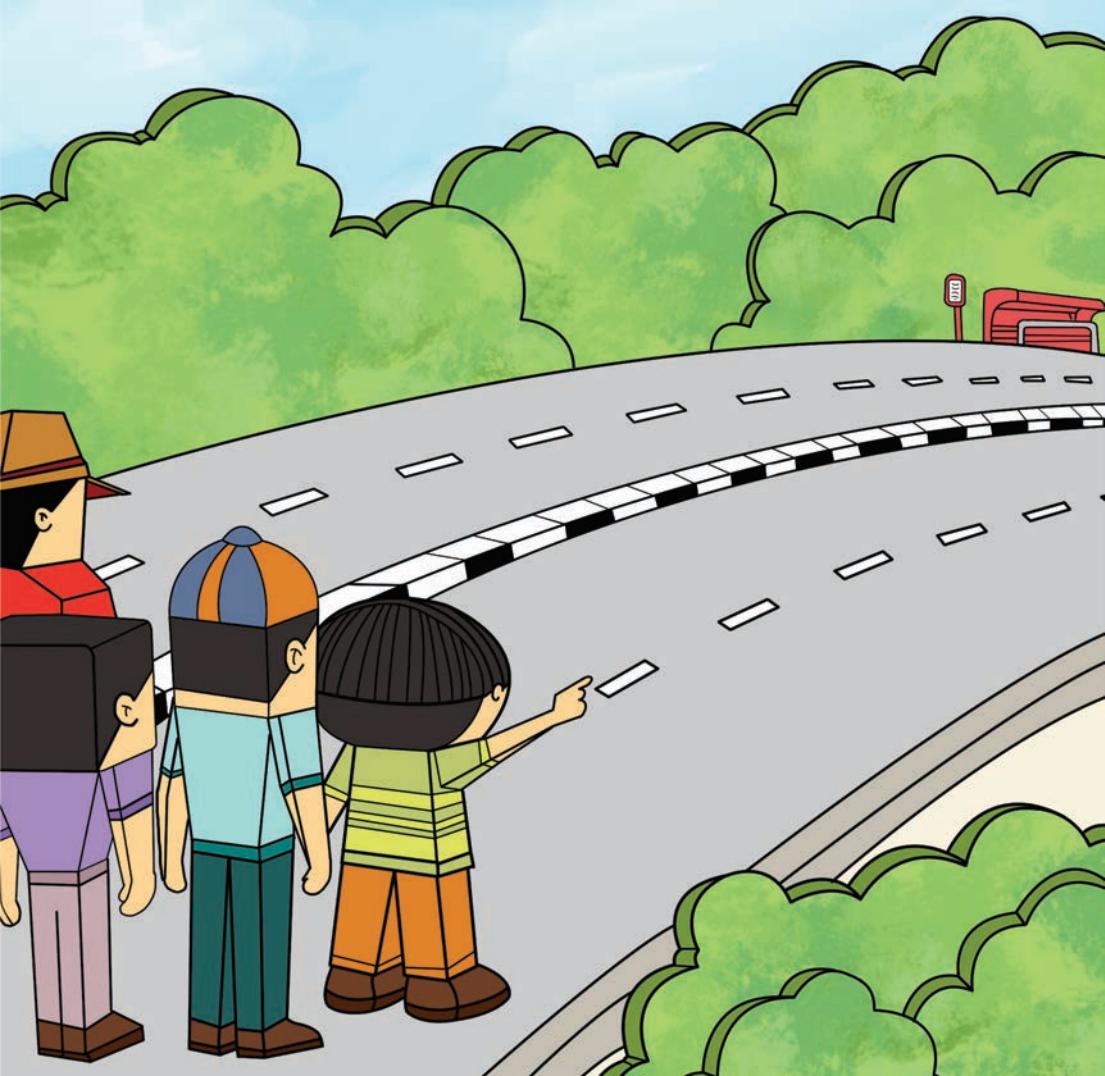
બધા આસપાસની જગ્યાને જોવામાં હવે પીટરને ભૂલી ગયા.

બધાના હાવભાવ જોઈને લાગતું હતું કે તેઓ ભૂલા પડ્યા છે.

અચાનક હેરીને રોડ પાસે એક બસ સ્ટોપ દેખાયું. એણે બધાને ત્યાં બસની રાહ જોવાનું કહ્યું.

ત્યાં પીટર બોલ્યો, ‘મને ખબર છે કે આપણો કયાં છીએ. અહીંથી આપણો થોડી વારમાં જથિયેટર પહોંચી જઈશું.’

‘બસ ! બહુ થઈ ગયું, મને તારા પર ભરોસો નથી !’
સ્ટેનલીએ ગુસ્સાથી કહ્યું.

બધા જ બતાવેલા રસ્તા પર ચાલવા લાગ્યા.

બધા દૂર દૂર સુધી ચાલતા જ રહ્યા. રસ્તામાં અમુક મકાનો અને ચર્ચાપસાર કર્યા. એક ગોળ સર્કલ ફરીને, અમુક ગલીઓમાંથી પસાર થતા થતા તેમણે આગળ એક ગાડી ઊભેલી જોઈ. નજીક જઈને જોયું તો એ પીટરની જ ગાડી હતી. આખું ચક્કર લગાવીને તેઓ જ્યાં હતા ત્યાં જ પાછા આવી પહોંચ્યા.

‘મને લાગ્યું હતું કે તને રસ્તો ખબર છે’ સ્ટેનલી હવે અકળાયો.

ક્યારનો પોતાની ભૂલો દેખાડતા સ્ટેનલી પર પીટર ગુસ્સો થઈ ગયો.

બંને મોટા અવાજે એકબીજાની ફરિયાદ કરવા લાગ્યા.
તેમને શાંત પાડવા સેમ્યુઅલ વરચ્યે પડ્યો.

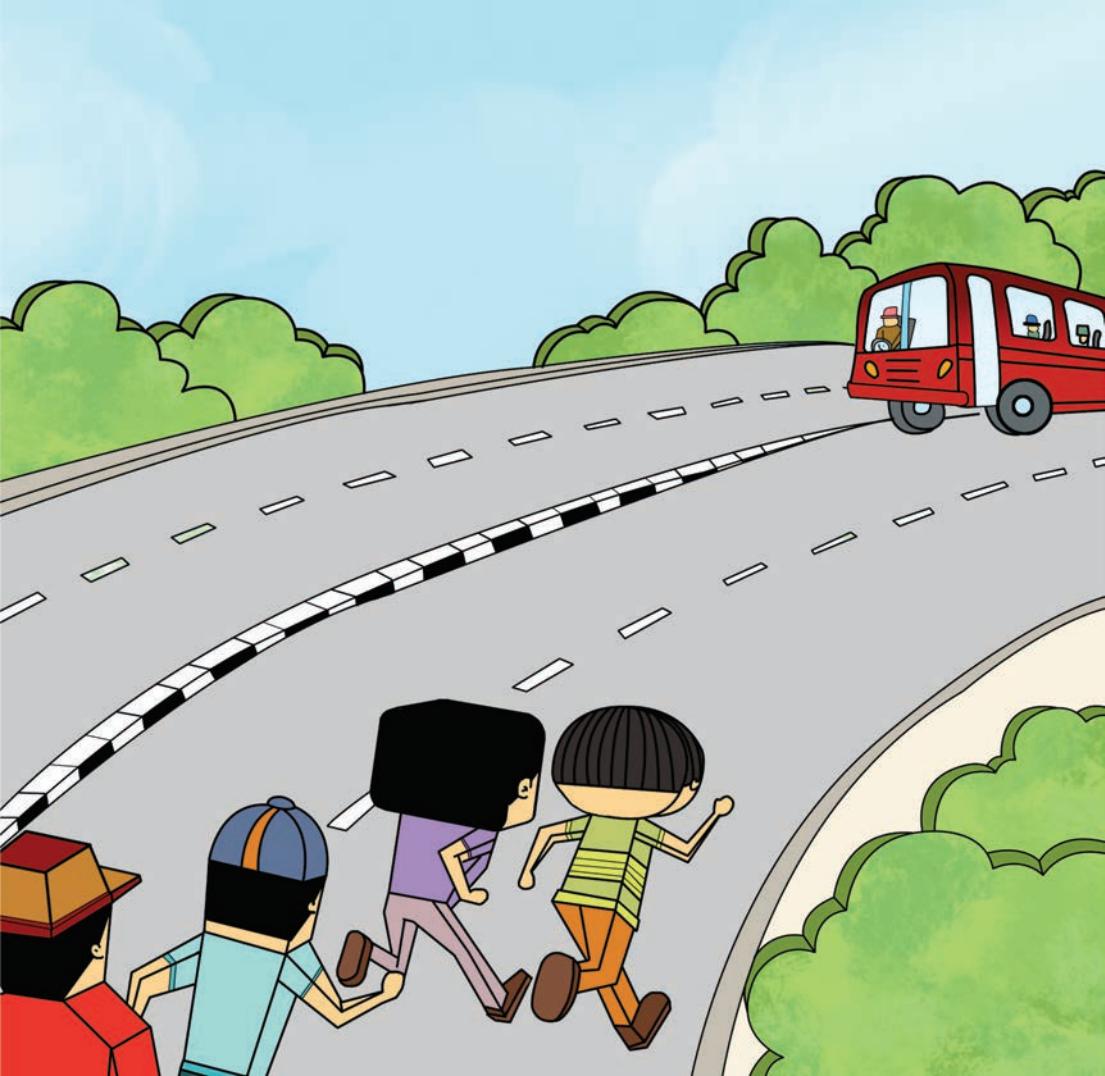

‘તમે બંને હવે ચૂપ થશો ? તમને બંનેને ઉપાય શોધવાની પડી જ નથી.’ બંનેની વરચ્ચે જઈને તે બોલ્યા.
બધા એકબીજાની સામે જોવા લાગ્યા અને શાંત થઈ ગયા.

એટલામાં તો હેરીએ બુમ પાડી.

‘ત્યાં જૂઓ !’

એણો રોડ પરના બસ સ્ટોપ પાસે બસને આવતા જોઈ.
કંઈ પણ વિચાર્યા વિના તેઓ ઝડપથી એ બસને રોકવા માટે
હાથ હલાવવા લાગ્યા.

બસ ડ્રાઇવરે નાનકડા ઓરીગની મદદ માટે બસ ઊભી રાખી.

પીટરની ગાડીને તેના ઘર સુધી પહોંચાડવા માટે પડા તેણે આગળ વ્યવસ્થા કરી આપી. પીટર એની ગાડી માટે પાછળ રહ્યો અને બીજા બધા બસમાં ચંદી ગયા.

જ્યારે તેઓ થિયેટરમાં દાખલ થયા, ત્યારે પિકચર શરૂ થવાની તૈયારીમાં જ હતું.

The Beginning

બીજા હિવસે સ્ટેન્લી, સેમ્યુઅલ અને હેરી ઉત્સાહથી ગઈકાલના પિકચરની વાતો કરતા હતા. ત્યાં તો પીટર આવ્યો.

‘પિકચર કેવું હતું?’ તેણે પૂછયું.
‘સુપર !’ સેમ્યુઅલ બોલ્યો. ‘ખાસ કરીને સ્પેશીયલ ઈફેક્ટ્સ બધું જબરજસ્ત હતી !’

‘એકશન પણ જોરદાર હતી ! હેરીએ ઉમેયું.’ ‘હું તો આણે મારી સીટ પર ઊભો થવા જેવો જ થઈ ગયો હતો.’

‘તે આ બધું મીસ કર્યું.’ સ્ટેનલીએ ટોન્ટમાં કહ્યું,
‘પણ એમાં વાંક તો તારો જ હતો ને.’

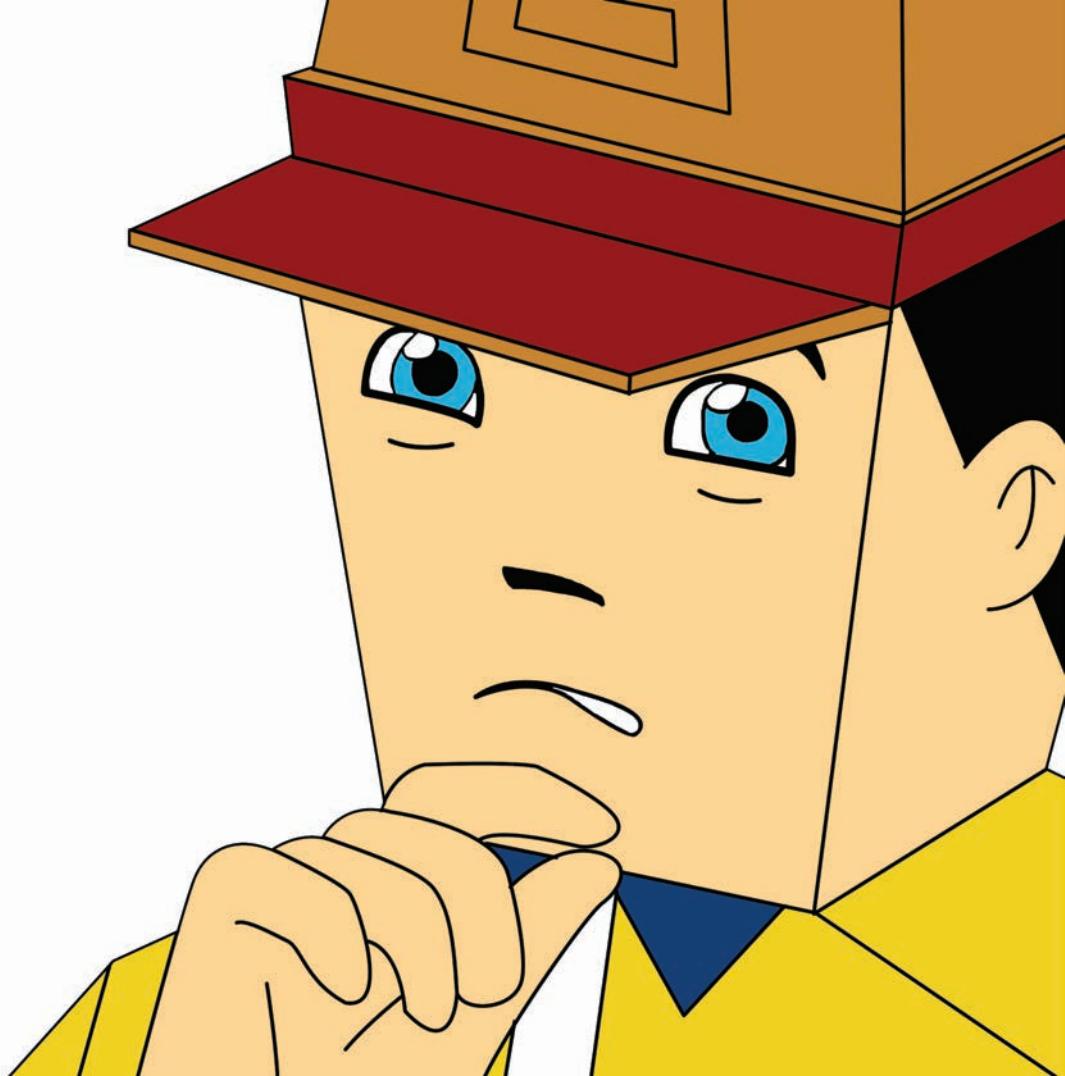
આગલા દિવસના બનાવથી અસ્થિર પીટર હવે રડી
પડવાની તૈયારીમાં હતો.

એ ખુરશીમાંથી એકદમ ઉભો થઈ ગયો.

‘મને લાગે છે કે મારી આંખમાં કચરો પડ્યો છે, હું
થોડીવાર માં આવું.’

પોતે રડી પડે એ પહેલા તે ઝડપથી ત્યાંથી ગાયબ થઈ
ગયો.

બીજા દિવસે, પીટર આખા બનાવને ફરીથી યાદ કરવા
લાગ્યો. એનાલીટીકલ હોવાના કારણે તેને સમજાયું કે બડાઈ
હાંકવી એ ઓક અવગુણ છે. જે વસ્તુઓ માટે એ અભિમાન
કરતો હતો, એ જ વસ્તુઓએ એને બધાની સામે નીચો પાડ્યો.

પોતાની ભૂલ સમજાતા એને પોતાના વર્તન માટે
પસ્તાવો થવા લાગ્યો.

એણે નક્કી કચું કે આજ પછી એ કયારેય પોતાની
કોઈપણ વસ્તુ માટે અભિમાન નહીં કરે અને તેની બડાઈ નહીં
મારે.

અને પીટર નમ્બ બની ગયો. એની પાસે રહેલી બધી વસ્તુઓનો એ જરૂરિયાત પૂરતો ઉપયોગ કરતો. પણ તેનો દેખાડો કરવાનું અને એની બડાઈ મારવાનું એણો બંધ કરી દીધું.

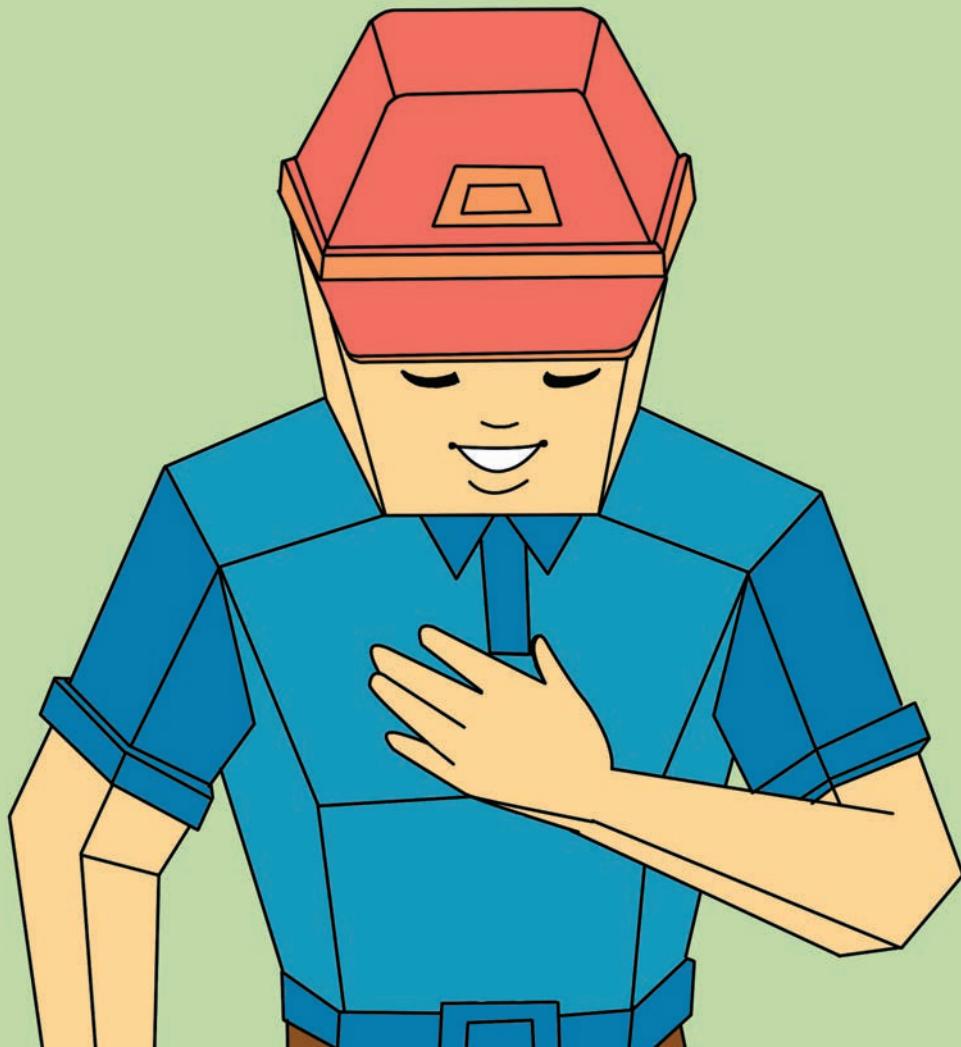
એનામાં આવેલું પરિવર્તન જોઈ એના મિત્રો ખુબ ખુશ થયા.

ખાસ કરીને સ્ટેનલી.

‘હવે પીટર બદલાઈ ગયો છે.’ સ્ટેનલીએ એના એક ફેન્ડને કહ્યું.

‘એટલું જ નહીં, એ સમજદાર પણ થઈ ગયો છે. એ પોતાની કોઈ પણ વસ્તુની બડાઈ નથી હાંકતો,’ એના ફેન્ડે જવાબ આપ્યો.

આ સાંભળીને પીટર એટલો આનંદમાં આવી ગયો કે
ખુશીથી નાચી ઉઠ્યો.
અને આમ નાનકડો ધમંડી ઓરીગા પીટર નમ બની
ગયો.

Printed in India
₹ 120 (૪ રૂપાણી મેરી)

